

תגובה לכתבתה של מרי רייזל – מוסף 7 ימים – יום שישי – 28 במאי

אלמלא חזרתי ממש לפני כשבוע מיפן הייתי משתכנעת מכתבתה השוטפת והמלומדת של גב' מרי רייזל. חייתי ביפן 3 שנים, וב- 11 השנים האחרונות הגעתי ליפן לפחות 3 פעמים בשנה. לפני כשבוע חזרתי מסיור פרטי ביפן שמטרתו העיקרית היתה לראות במו עיני מה קורה בטוקיו ובסנדאי ולהציץ אל אזורי האסון אותם שטף הצונאמי. לאחר הביקור הזה אינני יכולה שלא להתקומם על דרך הצגת הדברים בכתבה, הוצאת הנושאים מהקשרם ויצירת הכללות שבנות ת מונת מצב קודרת שמתהדרת בכותרות מחרידות ורחוקות מהמציאות של 'ארץ השמש החולה' ו-'פאניקה ברחובות טוקיו'. הכתבה מצליחה לעשות ליפן מה שכל המכלילים שאנו מכירים כה היטב עושים לישראל המציירים אותה כמדינה מסוכנת שבה הפחד שורר ברחובות.

לאור דיס האינפורמציה התקשורתית הנרחבת ששטפה את אמצעי התקשורת מאז רעידת האדמה והצונאמי, מצופה מכותב שחי ביפן שנים רבות ומבין אותה, להעניק לקהל הקוראים הנמצא כה רחוק מיפן סקירה אמינה יותר ומורכבת יותר שאינה נכנעת לתכתיבים הסנסציוניים של התקשורת הצמאה לכותרות עסיסיות. ניכר כי בכתבה זו נבחרו מספר דוגמאות שליליות במיוחד שלהן נעשתה הקצנה הכללתית חסרת אחריות. משפטים כמו: 'הכבישים עדיין הרוסים' // 'חוסר תפקוד של מקלטים זמניים' // 'הגיעו סיפורים על מעשי אלימות ובריונות' // 'כעת ברור לכולם שהקרינה והחלקיקים מתפשטים בכל מקום' // 'אין אורות בלילה' // 'רכבות מגיעות בתדירות נמוכה' // 'אנשים נדחקים כמו סרדינים בקרונות בלתי ממוזגים' - מובאים במטרה כנראה להצדיק את הכותרת המחרידה שלה במקום לתת מבט מאוזן ומהימן יותר של הדברים שבאמת נראים ומתרחשים במציאות העכשווית בטוקיו, סנדאי והאזורים שהוכו בצונאמי.

הכתבת: אילה דנון - הר נטופה 646, מכבים; 0545-646-176 טלפון ניח: 08-9261-430